

President Thomas S. Monson

Než se sejdeme zas

Musíme vytrvat do konce, neboť naším cílem je věčný život v přítomnosti našeho Otce v nebi.

Milovaní bratři a sestry, zatímco se blížíme k závěru této úžasné generální konference Církve, srdce mám naplněno štěstím. Když jsme naslouchali radám a svědectvím těch, kteří promlouvali na jednotlivých zasedáních, byli jsme duchovně nasyceni. Jsem si jist, že mluvím za všechny členy všude na světě, když vyjádřím hlubokou vděčnost za pravdy, kterým jsme byli učeni. Mohli bychom opakovat slova, která se nacházejí v Knize Mormonově a která pronesli ti, kteří slyšeli kázání krále Beniamina a „volali jedním hlasem řkouce: Ano, věříme všem slovům, jež jsi k nám promlouval; a také víme o jistotě jejich a o pravdivosti jejich díky Duchu Pána Všemocného“.¹

Doufám, že si najdeme čas na to, abychom si četli konferenční proslovy, které budou otištěny v listopadových vydáních časopisů *Ensign* a *Liahona*, protože si zaslouží, abychom je pečlivě studovali.

Je nesmírné požehnání, že se můžeme setkávat zde, v tomto velkolepém Konferenčním centru, v pokoji, v pohodlí a v bezpečí. Vysílání této konference mělo nebývalý rozsah a dosáhlo přes kontinenty a oceány k lidem po celé zemi. Ačkoli jsme od mnohých z vás velmi daleko,

pociťujeme vašeho ducha a posíláme vám pozdravy a vyjadřujeme vám vděčnost.

Dovolte mi, abych našim bratřím, kteří byli na této konferenci uvolnění, vyjádřil od nás všech vřelé poděkování za mnoho let oddané služby. Je nespočet těch, kteří byli požehnáni díky vašemu přínosu pro dílo Páně.

Sbor Tabernaclu a další pěvecké sbory, které se podílely na zasedáních, zajistily vskutku nebeskou hudbu, která obohatila a zkrášlila vše ostatní, co probíhalo. Děkuji vám za to, že jste se s námi podělili o své hudební nadání a schopnosti.

Mám rád své věrné rádce, presidenta Henryho B. Eyringa a presidenta Dietera F. Uchtdorfa, a vážím si jich. Jsou to vskutku moudří a vnímaví muži, a jejich služba je neocenitelná. Nedokázal bych dělat vše, k čemu jsem povolán, bez jejich podpory a pomoci. Mám rád své bratry z Kvora Dvanácti apoštolů a všechny v kvozech Sedmdesáti a v Předsedajícím biskupstvu, a obdivuji je. Slouží nesobecky a efektivně. Podobně vyjadřuji vděčnost i za ženy a muže, kteří slouží jako generální úředníci pomocných organizací.

Jak požehnání jsme, že máme znovuzřízené evangelium Ježíše

Krista! Dává nám odpovědi na otázky ohledně toho, odkud jsme přišli, proč jsme zde a kam půjdeme, až z tohoto života odejdeme. Dává našemu životu smysl, účel a naději.

Žijeme v neklidném světě, ve světě mnoha těžkostí. Jsme zde, na zemi, abychom se vyrovnali s osobními těžkostmi, jak nejlépe dovedeme, abychom se z nich poučili a abychom je překonali. Musíme vytrvat do konce, neboť naším cílem je věčný život v přítomnosti našeho Otce v nebi. Miluje nás a nepřeje si nic jiného, než abychom tohoto cíle úspěšně dosáhli. Bude nám pomáhat a bude nám žehnat, když k Němu budeme volat v modlitbách, když budeme studovat Jeho slovo a když budeme poslušni Jeho přikázání. V tomto spočívá bezpečí; v tomto spočívá pokoj.

Kéž vám Bůh žehná, bratři a sestry. Děkuji vám za vaše modlitby v prospěch můj i v prospěch všech generálních autorit. Jsme nesmírně vděční za vás i za vše, co děláte pro podporu království Božího na zemi.

Kéž na vás spočívají nebeská požehnání. Kéž je váš domov naplněn láskou, ohleduplností a Duchem Páně. Kéž neustále vyživujete své svědectví o evangeliu, aby pro vás mohlo být ochranou před týráním Satanem.

Konference je nyní za námi. Až se budeme vracet domů, kéž tak činíme bezpečně. Kéž Duch, kterého jsme zde pociťovali, je s námi a přebývá s námi, až se budeme věnovat každodenním záležitostem. Kéž projevujeme větší laskavost jeden vůči druhému; kéž vždy konáme dílo Páně.

Mám vás rád; modlím se za vás. Loučím se s vámi, než se za šest měsíců sejdem zas. Ve jménu našeho Pána a Spasitele, a to Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZ

1. Mosiáš 5:2.

Sestra Julie B. Becková

Generální presidentka Pomocného sdružení

„Dcery v mém království“ – Historie a dílo Pomocného sdružení

Studium historie Pomocného sdružení nám pomáhá definovat a vyjádřit to, kdo jsme jako učednice a následovnice našeho Spasitele Ježíše Krista.

Toto shromáždění je darem pro všechny dcery Nebeského Otce, jež si přejí poznat Jeho přání a vůli a pochopit své zodpovědnosti v Jeho plánu. Za poslední rok jsem navštívila mnohé z vás a byla jsem dojata, když jsem se vám dívala do očí, objímala vás, smála se s vámi, plakala s vámi a naslouchala vašim smutkům, radostem i vítězstvím. Každá jste vzácná tak, že to nelze popsat, a Nebeský Otec vás zná. Jako dcery Boží se připravujete na svou věčnou úlohu a každá máte svou ženskou identitu, podstatu a zodpovědnost. Úspěch rodin, obcí, této Církve a vzácného plánu spasení závisí na vaší věrnosti. Milé sestry, máme vás velmi rády a modlíme se za vás!

Všechny právě procházíme velmi osobní zkušeností ve smrtelnosti. Dvě

sestry, jež jsem nedávno poznala, jsou příkladem věrného života v odlišných podmínkách. Jedna sestra žije ve střední Brazílii. Její dům z červených cihel, v zahradě s červenou hlínou, obklopený zídou z červených kvádrů, je přístavem a útočištěm před okolním světem. Její děti s radostnými očima umějí zpívat písně Primárek a doma mají na stěnách pověšené obrázky Spasitele, chrámů a proroků Božích, vystřižené z časopisu *Liahona*. Se svým manželem přinesli osobní oběti, aby mohli být zpečetěni v chrámu, tak aby se jejich děti mohly narodit ve smlouvě. Řekla mi, že se neustále modlí k Pánovi o sílu a dostatečnou inspiraci, aby své děti dokázala vychovávat ve světle, pravdě a síle evangelia.

Druhá sestra žije sama v malém bytě v 80. poschodí jednoho domu